

meo és Júlia (1. o.), *Pál és Virginia*, *A botcsinálta doktor* (1. o.) (*Molière* után *Carré* Michel társaságában). Zen. szerz.: *Gounod* Charles. Bem. 1912. jún. 7. *Népopera*.

Barbieri Antónia, olasz ballettáncosnő, Milanóban tanult, majd az ottani Scalában debütált. 1897. márc. 25. nálunk is bemutatkozott az Operaházban, a *Piros cipő* c. tánclegendában mint *Darinka*.

Barcarole (ol.) csolnakos-dal, a velencei gondolasok rögtönzött éneke; ringó ritmusa Mendelssohn óta a magasabb művészetben is otthonos.

Barcs Aranka, színésznő, sz. 1872-ben, *Budapest*-en. Színészakadémiát végzett, mely után Leszkay András színigazgató szerződtette. Ő tőle Krecsányi Ignác hódította el. Hosszú éveken keresztül mint operai alténekesnő, majd mint operett-szubrett és népszínmű-énekesnő is a legjobb nevű vidéki művésznők között foglalt helyet, úgyannyira, hogy Vidor Pál, a Népszínház egykori igazgatója is sietett tagjai közé szerződtetni. A Népszínházban szintén előkelő nevet biztosított művészete. Itt három évig működött, mint operett-komika. A tragikus körülmények között elhunyt igazgatója halála után nem akart megmaradni a Népszínház kötelékében, miért is a színpályától visszavonult. Férje: *Füredi* Károly, színész, (L. o.) kívül 1897-ben lépett házasságra.

Barcs Blanka, színésznő, sz. 1905. március 5.

Barcs Zsófia, színésznő, sz. 1864. ápr. 2. *Tatán*. Színpályára lépett 1882. jan. 3. Völgyi Györgynél.

Barcsai Streihammer Berta, színésznő, sz. 1858. *Nyitrán*. Színpályára lépett 1882. dec. 25. Polgár Károlynál.

Barcsay László (nagybarcsai báró), cs. kir. kamarás, sz. 1772-ben, megh. 1810 szept. 5-én. A múlt század végén Boér Sándorral megindította az »Erdélyi Játékos Gyűjtemény« című színműsorozatot. Fordításai: »Fayek«, szomorújáték 5 felv. Kolozsvár, 1793. »A gyermeki szeretetnek ereje«, érzékeny játék, 5 felv. Schröder

után, 1793. márc. 5-én, Kolozsvár. »A jártos-költés völegény«, vj. 1 felv. 1811-ben adták először Pesten. »A tolvajok«, szomorújáték 5 felv. Rossz fordítás nyomán (mondta róla Vörösmarty), előadták: Kolozsvár, 1794 márc. havában, Budán 1834-ben, Pesten: 1837. szept. 18-án, Nemzeti Színház. »Az óra járásához alkalmaztatott ember, avagy a rendtartó házigazda«, vj. 2 felv. Híppel után szabadon ford. 1795 máj. 24-én adták elő.

Barcsay Jozefa (Fehér Károlyné) színésznő, sz. 1847. *Szászsebesen*. Színpályára lépett 1869. Barna Bálint társulatánál.

Barcsay Lujza, színésznő, 1885-ben végezte a színésziskolát. Próbafellépte a »Szikrá«-ban volt, *Antoinette* szerepében és azonnal leszerződött Felek Miklós budai színházához, de később, házassága után visszavonult. A Népszínházban 1887. júl. 30. újra fellépett »A vakvezető« c. drámában (*Nia de Saintedmée*-ben). Azontúl nem találkozunk a nevével.

Barcza Bernárd, sűgő volt 1861-ben, Hubay Gusztávnál. Munkája: *Játékszíni Emlékönyv*. Pest, 1861.

Barcza Károly, úttörő színész, majd sűgő. *Kilényi* Dávidnál játszott és utoljára 1822. szept. 24-én a »Spekuláció pénz nélkül« c. darabban lépett fel mint *Geresa*, de csakhamar megvált a színészetől és orvos lett.

Bárczy István, Budapest székesfőváros volt polgármestere, sz. 1866. okt. 4. Iskoláit a fővárosban és Egerben végezte, majd Budapesten az egyetemen jog- és államtudományi oklevelet nyert. 1906. jún. 19-én a székesfőváros törvényhatósága polgármesterré választotta. E minőségében különös gondot fordított a kulturális kérdésekre és nagy tevékenységet fejtett ki irodalmi és művészeti téren, többek között elnöke volt az Országos Dalszövetségnek és szerkesztette a »Népművelés« c. közművelődési lapot. 1914. májusban átvette a Nemzeti Színház nyugdíjintézetének Bezeredy Viktor elhalálozásával megüresedett elnöki tisztét. A Városi Színház létesítése körül nagy érdemeket szerzett.